

KENDELSE

7/2022

Anti Doping Danmark mod Michelle Vesterby

DIF's dopingnævn har truffet følgende afgørelse i nævnets sag nr. 7/2022, Anti Doping Danmark (ADD) mod Michelle Vesterby (indklagede):

Anti Doping Danmark har indbragt indklagede for Dopingnævnet for overtrædelse af Nationale Antidopingregler (regulativet) art. 2.1 om tilstedeværelse af forbudte stoffer, og ADD har nedlagt påstand om, at indklagede ikendes en udelukkelse på 2 år.

Sagen er i Dopingnævnet behandlet på et møde den 3. november 2022 af nævnsmedlemmerne Mikael Friis Rasmussen (formand), Helle Qvortrup Tvilum Bachmann og Helle Bosselmann. Michelle Vesterby var mødt med advokat Frederik Bruhn, og ADD var mødt ved Henrik Ørsted, Søren Voss og Jakob Mørkeberg.

Sagens omstændigheder

Indklagede blev den 15. juni 2022 dopingtestet på sin hjemadresse. Indklagede er triatlet på internationalt niveau og indgik på daværende tidspunkt i den prioriterede testgruppe.

Analysen af dopingprøven viste tilstedeværelse af det forbudte stof terbutalin. Indklagede har tidligere på baggrund af en meddelt TUE haft adgang til at anvende astmaspray indeholdende det pågældende stof. Seneste TUE udløb den 18. september 2021. Indklagede oplyste under dopingkontrollen, at hun havde anvendt astmamidlet Bricanyl, og at hun havde TUE for dette.

Indklagede blev den 11. juli 2022 orienteret om resultatet af dopingprøven, og ADD afholdt samme dag samtale med indklagede. ADD anfører fra samtalen med indklagede bl.a. følgende:

Den 11. juli 2022 havde ADD en samtale med MV. Hun forklarede, at hun havde anvendt Bricanyl i juni 2022 efter anbefaling fra sin læge grundet et hosteanfald. Hun var af den opfattelse, at hun havde en gældende TUE, idet hun ikke var klar over, at denne var udløbet

MV forklarede videre, at hun var gravid i 2021, og blev det igen i 2022. Graviditeterne havde taget hårdt på hendes krop, hvorfor forlængelsen af hendes TUE derfor ikke var "top of mind". Hun erkendte, at det var hendes ansvar og at hun ikke havde haft styr på papirerne", jf. bilag 4.

Forklaring

Indklagede har for Dopingnævnet forklaret, at hun har haft TUE til anvendelse af Bricanyl siden 2008. Hun kørte sin foreløbigt sidste triatlon den 12. september 2021. Hun og hendes mand havde besluttet, at fokus herefter skulle være på, at de fik barn nummer to. Efter en abort i slutningen af oktober 2021 blev hun atter gravid. I begyndelsen af denne graviditet blev hun syg med covid-19. I juni 2022, hvor hun var et godt stykke henne i graviditeten, fik hun et meget kraftigt hosteanfald. Hun kontaktede derfor sin praktiserende læge, der anbefalede og udskrev recept på Bricanyl. I perioden som aktiv atlet sikrede hun sig løbende fornyelse af sin TUE, men under graviditeten skænkede hun ikke dette en tanke. Hun oplyste selv på kontrolrapporten, at hun anvendte Bricanyl og at hun havde TUE hertil.

Indklagede har videre forklaret, at hun ikke anvendte Bricanyl i perioden fra september 2021 til juni 2022. Hun anvendte heller ikke Bricanyl ved den seneste konkurrence i september 2021. Hun har som aktiv altid sikret sig fornyelse af sin TUE, når dette var aktuelt, og det var uopmærksomhed og ikke et bevidst fravalg, at fornyelse ikke skete ved udløb den 18. september 2021. På daværende tidspunkt fyldte ønsket om graviditet alt. Hun opsagde sin træner, og under graviditeten trænede hun ikke i noget omfang med henblik på konkurrencer. På testtidspunktet den 15. juni 2002 havde hun ingen anledning til at snyde med anvendelsen af Bricanyl. I øvrigt har hun aldrig snydt på nogen måde.

Parternes påstande og anbringender

ADD har under den skriftlige forberedelse af sagen indstillet, at indklagede som følge af overtrædelse af regulativets art. 2.1 ikendes en udelukkelse på 2 år, jf. art. 10.2.1. ADD anfører om sanktionsspørgsmålet i hovedsagen følgende:

På baggrund af den positive dopingprøve foreligger der en overtrædelse af DNA art. 2.1- tilstedeværelse af et forbudt stof eller dets metabolitter eller markører i en prøve fra en idrætsudøver.

I henhold til de Nationale Antidopingreglers artikel 10.2.1.2 skal udelukkelsesperioden for et specificeret stof være 4 år, hvis ADD kan påvise, at overtrædelsen af antidopingreglen var forsætlig. Ved vurderingen af om overtrædelsen er begået forsætligt, finder principperne i artikel 10.2.3 anvendelse.

Idet MV er testet positiv for et stof, der er forbudt i og uden for konkurrence, i forbindelse med træningsaktivitet, men oplyste om stoffet på dopingkontrolrapporten og tidligere har haft tilladelse til at anvende det forbudte stof, og dertil har forklaret, at der er tale om en forglemmelse, er det ADD's opfattelse på det foreliggende grundlag, at MV ikke har indtaget det ulovlige stof forsætligt.

MV har ikke dispensation fra dopinglisten (TUE) til at anvende terbutalin, men har tidligere haft en sådan; denne udløb 18. september 2021, jf. bilag 3a og 3b.

Det fremgår af rapporten for dopingkontrol, at MV har anført "bricanyl" under "erklæring for medicin/kosttilskud", jf. bilag 1, s. 2.

ADD's påstand er på den baggrund, at MV i medfør af DNA art. 10.2.1, jf. art. 10.2.1.2 sanktioneres med udelukkelse fra al trænings- og konkurrencevirksomhed under Danmarks Idrætsforbund og andre organisationer i 2 år fra tidspunktet for endelig afgørelse i Dopingnævnet, jf. DNA art. 10.13, samt at alle resultater opnået fra den 15. juni 2022 og frem diskvalificeres, jf. DNA art. 9, jf. art. 10.10.

Indklagede har under den skriftlige forberedelse af sagen påstået, at hun skal frifindes efter art. 10.5 eller subsidiært alene ikendes en reprimande eller mere subsidiært 3 måneders udelukkelse. Indklagede har i hovedsagen anført følgende herom:

Det må konstateres, at Anti Doping Danmark ikke har oplyst Dopingnævnet om at der rent faktisk eksistere et lægenotat, som jeg også tidligere har udleveret vedrørende det besøg hos min læge som der refereres til under punkt 4.

Jeg bliver gravid i december 2021 igen og venter nu mit andet barn. Konkurrence og træning har ikke være på min agenda i hele 2022, da min krop og hoved har været meget medtaget både før og under denne 2 graviditet.

Jeg bliver syg - med kraftig hoste omkring den 6. juni 2022. Jeg kontakter desperat min læge en uge senere (efter krav fra min mand), da den manglende søvn og smerter i maven gjorde det umuligt, at "være til" overfor min familie og ja mig selv.

Lægen anbefaler mig at starte op med brugen af min faste astamedicin igen (jeg har holdt en pause, da jeg tænkte det var bedst under min graviditet) og derudover anbefalede han, at jeg skulle tage min bricanyl (se vedhæftet læge notat)

Jeg ved ikke om det er relevant, men den 25. marts i år fik jeg oplyst, at jeg var frataget fra den internationale Anti Doping testing Pool per 1. april og var derfor allerede her i tvivl om, hvorvidt jeg stadig var under den nationale.

Under mødet i Dopingnævnet har ADD fastholdt sin påstand om udelukkelse af indklagede i 2 år.

Indklagede har påstået ikendelse af en reprimande, subsidiært den kortest mulige udelukkelse.

ADD har anført, at indklagede er testet positiv for terbutalin, stammende fra anvendelse af astma-medicinen Bricanyl. Indklagede var på testtidspunktet en del af den prioriterede testgruppe, og dopingkontrollen blev på den baggrund gennemført på indklagedes hjemadresse. Indklagede har som aktiv atlet haft TUE til anvendelse af Bricanyl, men seneste TUE udløb den 18. september 2021. Indklagede har derfor overtrådt art. 2.1 om anvendelse af forbudte stoffer og bør ikendes en udelukkelse på 2 år.

ADD fastholder i sin procedure, at indklagede skal udelukkes i 2 år. Når indklagede indgår i den prioriterede testgruppe, kan der stilles skærpede krav til hende. Indklagede har glemt at forny sin TUE, men har anvendt Bricanyl, mens hun fortsat er registreret som aktiv atlet. Derfor er udgangspunktet for en sanktion udelukkelse i 4 år, hvis denne er forsætlig jf. art. 10.2.1.2. ADD har således taget hensyn til de foreliggende formildende omstændigheder, når ADD alene påstår udelukkelse i to år.

ADD afviser, at art. 10.6.1.1 om reduktion af sanktionen, herunder reduktion til en reprimande, ved lav grad af uagtsomhed kan finde anvendelse. Betingelserne herfor er efter ADD's opfattelse ikke opfyldte, idet indklagede ikke har udvist den omhu, der kan forlanges af hende. ADD henviser til, at indklagede ifølge noterne i regulativet skal have udvist den største grad af omhu, for at art. 10.6.1.1 kan finde anvendelse.

Indklagede har anført, at hun på grund af akut hoste under sin graviditet fik anvist Bricanyl af egen læge. Indklagede erkender, at hendes TUE var udløbet, og at gældende regelsæt således er overtrådt, men at dette er sket med en meget lav grad af uagtsomhed og ikke med forsæt.

Indklagedes advokat fastholder i sin procedure, at indklagede skal ikendes en lavere sanktion, herunder at der er adgang i regulativet til at give mindste sanktion i form af en reprimande. Indklagede erkender, at hun optrådte uagtsomt, dels da hun ikke sikrede sig fornyelse af sin TUE, dels da hun under sin graviditet og samtidige karrierpause gik ud fra, at hun havde en aktiv TUE. Der er imidlertid tale om en formalitet uden nogen sammenhæng med aktiv træning eller konkurrenceforberedelse eller -udøvelse. Indklagede har således ikke kompromitteret de grundlæggende principper bag og det grundlæggende formål med dopingreglerne.

Der er under de foreliggende omstændigheder mulighed for efter dopingreglerne at ikende indklagede en lavere sanktion end påstået af ADD, herunder en reprimande. Ifølge art. 10.6.1.1. kan sanktionen fastsættes fra en reprimande til udelukkelse i 2 år, såfremt indklagede er uden væsent-

lig skyld (efter WADC, hvis der foreligger "no significant fault or negligence"). Dette kriterium fordrer efter regulativets noter, at indklagedes grad af skyld eller uagtsomhed set i lyset af alle omstændigheder ikke var væsentlig.

Endelig anfører advokaten, at dopingnævnet i en række konkrete afgørelser alene har ikendt atleter en reprimande i tilfælde, hvor atleterne på lægelig anvisning anvendte Bricanyl mod astma, men hvor der ved nærmere efterprøvelse af diagnosen ikke kunne påvises astma i egentlig medicinsk forstand. I indklagedes tilfælde foreligger der modsat et tilfælde af diagnosticeret astma, så også dette forhold kan begrunde, at hun alene ikendes en reprimande.

Hvis ADD's påstand om udelukkelse i to år følges, vil det betyde et endegyldigt karrierestop for indklagede, og det er ikke proportionalt set i forhold til forseelsens karakter og de foreliggende undskyldende forhold.

Dopingnævnet udtaler:

Indklagede er testet positiv for det forbudte stof terbutalin (beta-2-agonist), og det lægges efter sagens oplysninger til grund, at stoffet hidrører fra indklagedes enkeltstående anvendelse af astmamedicinen Bricanyl, som indklagede på indtagelsestidspunktet ikke havde den nødvendige TUE til at anvende. Dopingnævnet finder på denne baggrund, at indklagede har overtrådt regulativets art. 2.1.

ADD har ikke gjort gældende, at overtrædelsen er sket med forsæt, jf. regulativets art. 10.2.1.2, og der findes da heller ikke at være grundlag for at antage dette. Sanktionen skal herefter som udgangspunkt fastsættes til udelukkelse i 2 år, jf. regulativets art. 10.2.2.

Indklagede har anført, at hun har udvist uagtsomhed i så ringe grad, at sanktionen i medfør af regulativets art. 10.6.1.1 bør fastsættes til en reprimande, subsidiært udelukkelse i en ganske kort periode.

Dopingnævnet bemærker, at der efter regulativets art. 10.6.1.1 kan ske nedsættelse af sanktionen (fra 2 år), hvis udøveren påviser at være uden væsentlig skyld.

Efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder finder Dopingnævnet, at indklagede har påvist at være uden væsentlig skyld. Dopingnævnet har herved lagt til grund og vægt på, at indklagede umiddelbart efter konkurrencen i begyndelsen af september 2021 i realiteten indstillede sin aktive idrætskarriere på ubestemt tid med henblik på at få sit andet barn, og at hun derfor ikke havde anledning til eller faktisk fokus på at søge fornyelse af den TUE, hun havde haft, og som udløb den 18. september 2021. Det må efter sagens oplysninger i øvrigt lægges til grund, at indklagede, hvis hun havde søgt, ville have fået forlænget sin TUE. Dopingnævnet lægger videre til grund, at indklagede aborterede ved udgangen af oktober 2021, at hun efterfølgende kom i hormonbehandling og atter blev gravid, at hun fortsat hverken konkurrerede eller trænede med henblik herpå, og at hun på grund af graviditeten ikke tog sin astmamedicin. I begyndelsen af juni 2022, hvor indklagede var gravid i 6. måned, søgte hun efter at have oplevet et meget kraftigt hosteanfald egen læge, og på lægens anbefaling benyttede hun derpå Bricanyl en enkelt gang.

Dopingnævnet finder, at det var uagtsomt af indklagede, at hun indtog Bricanyl i den – forkerte – tro, at hun fortsat havde TUE. Under de anførte omstændigheder kan den udviste uagtsomhed imidlertid ikke anses for væsentlig. Under hensyn navnlig til, at indklagede reelt havde indstillet sin aktive idrætskarriere på ubestemt tid, kan det, som ADD har anført om indklagedes pligter som eliteatlet, ikke føre til en anden vurdering.

Under hensyn til graden af indklagedes uagtsomhed finder dopingnævnet, at sanktionen bør fastsættes til udelukkelse i tre måneder.

Dopingnævnet bestemmer:

Michelle Vesterby udelukkes i 3 måneder fra al trænings- og konkurrencevirksomhed under Danmarks Idrætsforbund og andre organisationer, regnet fra afsigelse af kendelsen.

På nævnets vegne

Mikael Friis Rasmussen
Formand

KOPI